

DECIZIA nr. 386 din 17 septembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(5¹\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale [art. 3¹ alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 1309 din 23 decembrie 2024**

Data intrării în vigoare 23-12-2024

Marian Enache	- președinte
Mihaela Ciochină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Laura-Iuliana Scânteii	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	- magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor [art. 1 alin. \(5¹\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 370/109/2021 al Tribunalului Argeș - Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.165D/2022.
2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.
3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în următoarele dosare: Dosarul nr. 2.290D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 1 alin. \(5¹\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) și ale [art. 3¹ alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 438/114/2022 al Tribunalului București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale; dosarele nr. 2.324D/2022, nr. 2.325D/2022 și nr. 2.326D/2022, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 1.764/87/2019, nr. 38.259/3/2019 și nr. 26.848/3/2020 ale Curții de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.
4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.
5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, președintele Curții pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor anterior strigate. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura procesuală propusă. Curtea, în temeiul [art. 53 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.290D/2022, nr. 2.324D/2022, nr. 2.325D/2022 și nr. 2.326D/2022 la Dosarul nr. 2.165D/2022, care este primul înregistrat.
6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că autorul acesteia evidențiază în critica formulată o problemă de interpretare și aplicare neunitară a textelor criticate, și nu una de neconstituționalitate a acestora. Cauzele în care au fost ridicate excepțiile de neconstituționalitate reprezintă litigii de muncă ce vizează acordarea coeficientului de multiplicare 19 stabilit la salarizarea procurorilor Direcției Naționale Anticorupție (DNA) și ai Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT), precum și a altor magistrați, indiferent de gradul instanței sau al parchetului la care aceștia funcționează. Or, condițiile în care se aplică principiul salarizării egale în justiție sunt clar stabilite în jurisprudența Curții Constituționale ([Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016](#)) și în cea a Înaltei Curți de Casație și Justiție ([deciziile nr. 36 din 4 iunie 2018](#) și [nr. 80 din 11 decembrie 2023](#), pronunțate de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, invocată și de Ministerul Justiției în motivarea excepției) și privesc, în esență, similitudinea gradului profesional. Neaplicarea acestei jurisprudențe de către instanțele de judecată nu reprezintă, însă, o chestiune de constituționalitate a textelor legale criticate, astfel că excepția este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 8 aprilie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 370/109/2021, Tribunalul Argeș - Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 1 alin. \(5¹\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. Excepția de neconstituționalitate constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.165D/2022.
8. Prin Încheierea din 27 septembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 438/114/2022, Tribunalul București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 1 alin. \(5¹\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) și ale [art. 31 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare. Excepția de neconstituționalitate constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.290D/2022.
9. Prin Încheierile din 24 iunie 2022, pronunțate în dosarele nr. 1.764/87/2019, nr. 38.259/3/2019 și nr. 26.848/3/2020, Curtea de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 1 alin. \(5¹\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) și ale [art. 3¹ alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#). Excepția de neconstituționalitate constituie obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.324D/2022, nr. 2.325D/2022 și nr. 2.326D/2022.
10. Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Ministerul Justiției în cauze având ca obiect drepturi salariale ale personalului din justiție.
11. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în prealabil, că prin [Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016](#), Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea [art. 3¹ alin. \(1²\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#); în consecință, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, la care se face egalizarea prevăzută de [art. 3¹ alin. \(1\) din aceeași ordonanță de urgență](#), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. În aplicarea considerentelor acestei decizii, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin [Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018](#), pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a stabilit că „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor [art. 1 alin. \(5¹\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) [...], soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.”
12. Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate - [art. 1 alin. \(5¹\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) și [art. 3¹ alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#), analizate prin cele două decizii ale celor două instanțe superioare - sunt neconstituționale „în măsura în care sunt interpretate în sensul că permit acordarea în beneficiul magistraților a unor drepturi salariale fără să se țină seama de gradul instanțelor sau parchetelor în cadrul cărora aceștia funcționează, cu încălcarea [art. 1 alin. \(4\) și \(5\)](#), [art. 142 alin. \(1\) și art. 147 alin. \(4\) din Constituția României](#)”.
13. Se susține că cele două texte de lege atacate, precum și [Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016](#) nu pot fundamenta soluții prin care instanțele judecătorești acordă drepturi salariale mai mari decât cele cuvenite potrivit legii, atunci când obiectul acțiunilor deduse judecătii îl reprezintă un nivel de salarizare corespunzător unui nivel superior ierarhic, cum ar fi cel aplicabil Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu încălcarea principiului salarizării magistraților în raport cu nivelul instanțelor sau al parchetelor.
14. În acest sens, chiar [Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016](#) precizează în considerentele sale că „hotărârile judecătorești invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate se referă la majorarea indemnizațiilor de încadrare, vizând, de fapt, și întreaga Familie ocupațională a «Justiției»,„ astfel că aceste majorări salariale trebuie avute în vedere la stabilirea nivelului maxim de salarizare corespunzător fiecărei funcții, grad, treaptă, gradație, vechime în muncă și în specialitate (paragraful 27). Curtea a mai constatat că, pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#), corespunzător fiecărei funcții, grad, treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de [Legea-cadru nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (paragraful 31).
15. Prin urmare, autorul excepției consideră că, în raționamentul său, Curtea Constituțională nu a avut în vedere orice drept de natură salarială stabilit prin hotărâri judecătorești - și de care, în temeiul [art. 3¹ alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#), ar trebui să beneficieze și personalul care nu era îndreptățit ca efect direct al unei hotărâri judecătorești executorii -, ci a vizat doar anumite drepturi care, odată recunoscute prin hotărâre judecătorească, au incidență nemijlocită asupra nivelului (maxim) de salarizare corespunzător fiecărei funcții, grad, treaptă, gradație, vechime în muncă și în specialitate.

- 16.** În concret, se arată că nivelul de salarizare al procurorilor DNA și DIICOT este cel aplicabil procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, chiar dacă aceștia nu ar deține gradul profesional de procuror la parchetul de pe lângă instanța supremă, deoarece aceștia își desfășoară activitatea, prin numire, în cadrul unor direcții componente ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, salariul lor fiind stabilit la nivelul funcțiilor corespunzătoare din cadrul acestei unități de parchet [conform [art. 3 alin. \(1\)](#) și [art. 11 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006](#) privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției].
- 17.** O interpretare contrară, potrivit căreia instanța constituțională ar fi avut în vedere, fără vreo deosebire, inclusiv drepturi recunoscute expres prin lege anumitor magistrați, în cazul de față salarizarea procurorilor DIICOT și DNA, ar duce, în mod paradoxal, la nesocotirea efectului obligatoriu al unor decizii ale Curții Constituționale, prin care aceasta a stabilit, în esență, că salarizarea magistraților în raport cu gradul instanțelor sau al parchetelor pe lângă care aceștia funcționează răspunde exigențelor constituționale ([Decizia nr. 861 din 16 iunie 2009](#)) și că subrogarea instanțelor judecătorești în competența legiuitorului prin crearea, pe cale jurisprudențială, a unui nou sistem de salarizare, este contrară principiului separației puterilor ([Decizia nr. 561 din 14 aprilie 2009](#)).
- 18.** În concluzie, autorul excepției consideră că, în măsura în care dispozițiile legale criticate sunt interpretate în sensul că permit acordarea în beneficiul magistraților a unor drepturi salariale fără să se țină seama de gradul instanțelor sau al parchetelor în cadrul cărora aceștia funcționează sunt neconstituționale.
- 19.** Tribunalul Argeș - Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.165D/2022, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu fac altceva decât să enunțe un principiu al salarizării personalului din sistemul bugetar, acela al egalității.
- 20.** Tribunalul București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, contrar dispozițiilor [art. 29 alin. \(4\) din Legea nr. 47/1992](#), nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ce constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.290D/2022, limitându-se la analiza condițiilor de admisibilitate prevăzute [art. 29](#) din aceeași lege.
- 21.** Curtea de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale consideră, în dosarele Curții Constituționale nr. 2.324D/2022, nr. 2.325D/2022 și nr. 2.326D/2022, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.
- 22.** Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.
- 23.** Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

- 24.** Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.
- 25.** Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile [art. 1 alin. \(5^{^1}\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, introduse prin [art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015](#) pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015, cu modificările ulterioare. [Art. 1 alin. \(5^{^1}\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) prevede următoarele: „(5^{^1}) Prin excepție de la prevederile [alin. \(1\) și \(2\)](#), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la [art. 5](#) din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”
- 26.** De asemenea, sunt criticate și dispozițiile [art. 3^{^1} alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, introduse prin [art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte

normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 9 iunie 2016, și modificate prin [art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative și pentru aplicarea unitară a dispozițiilor legale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 31 august 2016. [Art. 3⁴¹ alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#) dispune următoarele: „(1) Prin excepție de la prevederile [art. 1 alin. \(1\)](#), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

27. Având o aplicabilitate limitată în timp, textele legale criticate nu mai sunt în prezent în vigoare, însă, în considerarea [Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, instanța de contencios constituțional se va pronunța asupra constituționalității acestora în redactarea care continuă să producă efecte juridice, și după ieșirea lor din vigoare, în cauzele în care excepția a fost invocată.

28. În privința obiectului excepției de neconstituționalitate din Dosarul nr. 2.165D/2022, Curtea Constituțională constată că în dispozitivul încheierii de sesizare sunt menționate ca obiect al excepției numai dispozițiile [art. 1 alin. \(5⁴¹\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#), în timp ce atât autorul excepției, în cuprinsul motivării, cât și instanța de judecată, în cuprinsul considerentelor aceleiași încheieri de sesizare, menționează expres ca obiect al excepției de neconstituționalitate și dispozițiile [art. 3⁴¹ alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#). Întrucât instanța de judecată care a sesizat Curtea Constituțională nu a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate referitoare la aceste din urmă dispoziții legale, ci, dimpotrivă, și-a exprimat opinia cu privire la constituționalitatea ambelor texte criticate, rezultă că, în realitate, în cuprinsul dispozitivului încheierii de sesizare s-a strecurat o eroare materială, iar Curtea Constituțională, ținând cont și de voința reală a autorului excepției, se va pronunța, în această cauză, inclusiv cu privire la dispozițiile [art. 3⁴¹ alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#).

29. Textele din [Constituție](#) invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale [art. 1 alin. \(4\)](#) și [\(5\)](#) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat și la principiul legalității, [art. 142 alin. \(1\)](#), potrivit cărora Curtea Constituțională este garantul supremației [Constituției](#), și [art. 147 alin. \(4\)](#), care consacră efectul general obligatoriu și pentru viitor al deciziilor Curții Constituționale.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că instanța de contencios constituțional a mai analizat critici de neconstituționalitate identice, formulate de același autor - Ministerul Justiției - în cauze cu obiect similar. Prin [Decizia nr. 677 din 28 noiembrie 2023](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 22 august 2024, Curtea a observat că, deși prevederile legale criticate au mai făcut obiectul a numeroase decizii prin care a constatat constituționalitatea acestora, autorul excepției formulează o critică nouă, prin care vizează o anumită interpretare a acestor dispoziții și solicită Curții Constituționale să pronunțe o decizie intermediară interpretativă, și nu una pură și simplă. Interpretarea pe care autorul excepției o consideră neconstituțională este cea dată de o parte dintre instanțele judecătorești, care au extins coeficientul de multiplicare 19 și în privința stabilirii indemnizației altor categorii de magistrați decât procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

31. În aceste condiții, în care, practic, autorul excepției reclamă interpretarea pretins eronată dată textelor de lege criticate de către unele instanțe judecătorești, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, arătând că remediu în ipoteza unor erori de interpretare juridică îl constituie controlul judiciar, și nu controlul de constituționalitate.

32. Întrucât în prezenta cauză sunt formulate aceleași critici de neconstituționalitate, cu privire la aceleași texte de lege ca în cazul [Deciziei nr. 677 din 28 noiembrie 2023](#), precitată, Curtea Constituțională va pronunța aceeași soluție, de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și al [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), precum și al [art. 1 - 3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(5⁴¹\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale [art. 3⁴¹ alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015](#) privind

salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 370/109/2021 al Tribunalului Argeș - Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 438/114/2022 al Tribunalului București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și în dosarele nr. 1.764/87/2019, nr. 38.259/3/2019 și nr. 26.848/3/2020 ale Curții de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Argeș - Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Curții de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,

Claudia-Margareta Krupenschi
